

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdlila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: V. H.**, zastoupen opatrovnící H. Š., vedoucí kanceláře šestého senátu Nejvyššího správního soudu v Brně, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2004, č. j. 60 Az 12/2004 - 43,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 12/2004 - 43 ze dne 14. 9. 2004, kterým nebyl stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku téhož soudu o zamítnutí jeho žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 6758/VL - 07 - 17 - 2003 ze dne 10. 1. 2004 ustanoven zástupcem advokát.

Stěžovatel využil předem připraveného formuláře kasační stížnosti, jehož obsah s napadeným usnesením krajského soudu v převážné části zřetelně nesouvisí (stěžovatel vytyká procesní pochybení žalovaného). V kasační stížnosti je však obsažena též námitka, že krajský soud stěžovateli zaslal tiskopis s výzvou k vyplnění a doručení zpět soudu, tento tiskopis byl však uložen na poště, byl mu doručen fikcí, o tom se však stěžovatel nedozvěděl, pošta jej neuvědomila a stěžovatel tak zmeškal lhůtu. Stěžovatel tak učinil až nyní

v souvislosti s podáním kasační stížnosti. Navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti:

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že Krajský soud v Ostravě zamítl stěžovatelu žalobu proti rozhodnutí žalovaného, toto jeho rozhodnutí napadl stěžovatel kasační stížností, v níž musí být podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zastoupen advokátem. Stěžovatel při podání kasační stížnosti požádal o jeho ustanovení. Krajský soud v rámci postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s. stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti „R. 203“ poslal výzvu k vyplnění formuláře, ta se však vrátila zpět jako nedoručitelná. Z dalšího šetření stěžovatelova pobytu vyplynulo, že poslední adresa pobytu stěžovatele byla „K. 241“. Tam byla také stěžovateli následně zaslána výzva k vyplnění tiskopisu. Z doručky vyplývá, že tuto výzvu (nedoručovanou do vlastních rukou stěžovatele) dne 24. 8. 2004 převzala sousedka uvedená jako „P.“. Stěžovatel na výzvu nijak nereagoval, krajský soud mu zástupce z řad advokátů neustanovil.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel nezpochybňuje, že by se na adrese, na níž mu byla výzva doručována, nezdržoval, nezpochybňuje ani skutečnost, že k výzvě soudu vyplněný formulář zpět nezaslal. Pokud tvrdí, že zásilka obsahující výzvu soudu byla uložena na poště, toto tvrzení neodpovídá obsahu soudního spisu, podle něhož výzvu za stěžovatele převzala sousedka P. Podle § 46 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. platilo (v době, kdy byla zásilka krajským soudem doručována), že zásilka určená fyzické osobě nikoliv do vlastních rukou se doručí, nebyl-li adresát zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, jiné dospělé osobě bydlící v témže bytě nebo v témže domě, je-li ochotná obstarat odevzdání písemnosti. Není-li zjištěn opak, má se za to, že se adresát písemnosti v místě doručení zdržoval.

Stěžovatel netvrdí, že by se v místě doručení nezdržoval, tvrdí, že zásilka byla uložena na poště; toto tvrzení je však vyvráceno doručenkou založenou na č. l. 41 soudního spisu, podle níž tuto zásilku převzala sousedka stěžovatele P., a to dne 24. 8. 2004. Stěžovatel by mohl být s námitkou úspěšný pouze za situace, kdy by tvrdil a soudu doložil, že se v místě doručení nezdržoval, anebo, že pošta porušila pravidla pro doručování stanovená tehdy o. s. ř. Takové tvrzení však v kasační stížnosti obsaženo není, proto nemůže být kasační stížnost důvodná.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo za této situace třeba rozhodovat.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (stěžovatel nebyl úspěšný, žalovaný žádné náklady neprokázal).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu